

ואלה ביצעו עבורו את העבודה המלוכה. עובדות אלה עומדות בסתירה מוחלטת להצהרתו של ניצן בהעולם הזה כי "הצליח לגייס לבית-המעצר חומר אנושי טוב מן המקובל".

רוני ניצן היה טכנוקראט מבריק. הוא בנה לעצמו מערכת נוהלים משלו, הצמודה למערכת הקיימת, תוך ניצול מקסימלי של ההנאות וההטבות הר מצויות במסגרת הגדולה, "אמר אחד מאור תם שהכירוהו מקרוב. במערכת כזאת, שבנה לעצמו בחוכמה כה מרובה, דאג לי העלים מיסמכים שעלולים היו להפיליו בי יום מן הימים". כאשר חיפשה המישטרה

כלפי חוץ

רוני ניצן, חייכן, נינוח בביתו שבראשון-לציון, ללא מדי רב-כלא, בעת ראיון שנתן להעולם הזה, לדבריו נוהל הכלא כמלון בעל חמישה כוכבים. המציאות בבית-הסוהר הוכיחה תמונה הפוכה.

רוני ניצן השאפתן, אשר רצה להגיע לדרגת נציב בתי-הסוהר מהר ככל האפשר, הפך את עצמו לשליט הכל-יכול של בית-המעצר.

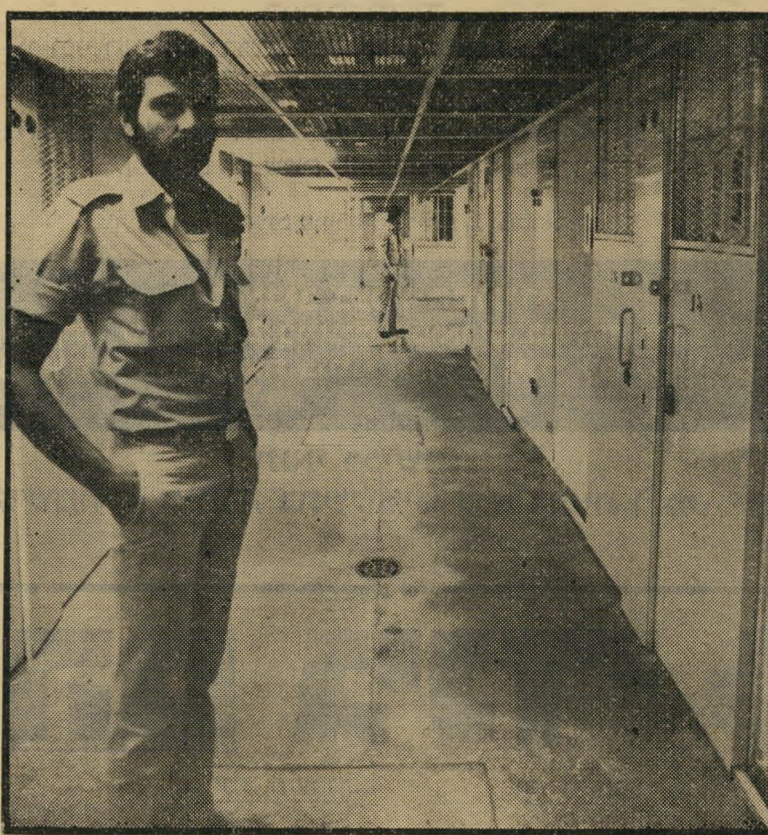
מפתיחה העובדה שאחרי הרצח לא חקיי מה נציבות בתי-הסוהר שום גוף או ועדת חקירה שמטרתה לחקור ולגלות מה היתה התקלה, וכיצד הגיע המצב לידי כך, שר-מנהל-כלא נרצח. מדוע אין מחפשים את הניירת שנעלמה?

להשתיק את הפרשה

אור המימצאים שנתגלו בבית-המעצר, נראה שנציבות בתי-הסוהר רוצה להשתיק את הפרשה ככל האפשר, לבל תודלף החוצה. אחרת כיצד יוסבר הגיבוי שניתן לעשיית מעשים נפשעים, כאשר אסיר תלוי בממונה בעל תכונות שליליות, אין באפשרותו להתלונן ואין מי שישמע את צעקותיו?

עוד התגלה כי כחודש ימים לפני מועד הרצחו של רוני ניצן, הגיע לנציבות בתי-הסוהר מידע מודיעיני, שקיים איום על חייו של ניצן. למרות מידע זה, הוסרה הי-שמירה הצמודה עליו.

נציבות בתי-הסוהר, שכה טרחה לטפח את רוני ניצן בחייו, לא הפגינה כל דאגה לבני מישפתו אחרי מותו. אשתו החולה, רחל, לקתה אחרי הרצח בהתמוטטות, אך לא זכתה בשום סעד נפשי, כלכלי או מישפטי מן הנציבות. גם כאשר נאלצה לעקור יחד עם בתה, מורן, מביתן בראשון-לציון, גם מי שנחשבו כחבריו הסיר בים והקרובים של רוני, נטשו אותה מייד בתום השיבוע והשאירו אותה להתמודד לבד עם הסבל והפחד. נירח גל



זהו אגף ההפרדה בבית-המעצר רמלה, שבו נשמרים האסירים המסוכנים ביותר. אסירים כינו מקום זה "המרתף האפל". רוני ניצן דאג להשתיק אותם אסירים שניסו להתלונן על היחס המשפיל והעינוי.

סאדיסט

מיכתבי אסירים שנכתבו בתוך הכלא, ש-נאסרו למשלוח על-ידי הצנזורה הפנימית של המנהל ואמורים היו להיות מתוקים בארכיון בית-המעצר, לא הצליחה המישטרה להגלותם. הם נעלמו. תמונה ביותר הר עובדה, שאם הופעלה על ניצן ביקורת כלשהי של נציבות בתי-הסוהר, כיצד יתכן שהניירת נעלמה?

הנציבות חיפתה

כיב ניצן נבנתה חומת-שתיקה, ש-הקיפה את הסוהרים אשר ידעו על מע-שיו, שתקו והמשיכו באותה שתיקה גם אחרי מותו. ואת צמרת נציבות בתי-הסוהר, אשר חיפתה על מעללי.

רוני ניצן היה בעל קשרים טובים עם הנציבות. הוא גדל על ברכי חיות, מנהל כלא רמלה לשעבר, שטיפח אותו ויעץ לו בכל דרכיו.

אותו חיות מוזכר אף הוא במיכ"תבו של יורם לנסברגר, "העולם הזה": "חיות" היה רבי-בלאי נוסף, אשר נהג בשיטות דומות לאלה של רוני... גם בחייו היה נסיון התנקשות מאוד מתוחכם, והוא ניצל בנס. והוא אפילו לא יודע זאת עד לרגע זה. ואם הוא היום חייב את חייו למישהו, הרי זה לי, כי אני אישית מתנגד לשי-טות של היסוד פיסר...

בחקירת המישטרה התברר מעל לכל טפק, כי רוני ניצן לא נהג לעשות דבר רים, מבלי שהיה לו גיבוי לכך מלמעלה. הוא התגלה כחסר רגשות לחלוטין. ההגיון חקר היה הק שהינחה אותו בכל מעשיו.